

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTEREN

22. maj 2007

Besvarelse af spørgsmål 66 ad L 199 stillet af Erhvervsudvalget den 15. maj 2007.

ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Spørgsmål 66:

Ifølge lovforslaget kan omkostninger til sikkerhedsstillelse ved manglende opfyldelse af LTV-kravet ikke overvæltet på låntager. Dette gælder for lån udbudt i Danmark - uanset om de udbydes fra et dansk eller et udenlandsk institut. Kan ministeren bekræfte, om man tilsvarende kan fastsætte andre krav til forbrugerbeskyttelse for lån der udbydes i Danmark - uanset hvor de udbydes fra?

Svar:

Reglerne om opfyldelse af LTV-kravet og kravet om supplerende sikkerhedsstillelse følger af det EU direktiv, som lovforslaget om særligt dækkede obligationer gennemfører. LTV-kravet dvs. kravet om, at instituttet løbende skal overvåge værdien af de aktiver, der ligger til sikkerhed for udstedelsen af særligt dækkede obligationer, er det krav, som er med til at gøre obligationerne særligt sikre, og er et af de nye krav, som institutterne skal opfylde.

Kravet indebærer samtidig, at instituttet i den situation, hvor værdien af aktiverne ikke længere svarer til værdien af de udstedte obligationer, skal stille supplerende sikkerhed i form af særlige aktiver, eksempelvis statspapirer.

I lovforslaget gives institutterne mulighed for på forhånd at optage lån på favorable vilkår, således at det er nemmere at stille supplerende sikkerhed, hvis aktivernes værdi falder, og dermed ikke længere svare til værdien af de udstedte obligationer.

Som det fremgår af spørgsmålet, er det med lovforslaget forbudt at overvælte udgifterne til den supplerende sikkerhedsstillelse på låntager.

Som det fremgår af min besvarelse af spørgsmål 58, åbner EU-retten mulighed for i et vist omfang at indføre ikke-diskriminerende, nationale regler, der er begrundet i et hensyn til forbrugerbeskyttelsen jf. princippet om "general good".

Forbudet mod at overvælde udgifterne ved den supplerende sikkerhed på de låntagere, hvis ejendom falder i værdi, er netop begrundet i et hensyn til forbrugerbeskyttelsen og er således fastsat på grundlag af dette princip.

Det samme hensyn til forbrugerbeskyttelsen ligger bag de regler, som fastlægger, hvad der er god skik for finansielle virksomheder, herunder de nye regler om rådgivning og oplysning i forbindelse med boligfinansiering.

Princippet om "general good" kan kun benyttes til at fastsætte regler om forbrugerbeskyttelse. Det åbner derimod ikke generelt adgang til at fastsætte regler, der regulerer de produkter, der kan udbydes her i landet. Således vil man ikke kunne benytte "general good" til f.eks. at fastsætte et krav om, at der kun må udbydes lån med en maksimal løbetid på 30 år.

De fastsatte særlige forbrugerbeskyttende regler, d.v.s. reglerne om god skik og forbudet mod at overvælde omkostninger til supplerende sikkerhed på låntager, hvis pant er faldet i værdi, finder anvendelse på danske virksomheder og filialer af udenlandske virksomheder, som udbyder lån her i landet. Det indebærer bl.a. at et dansk institut ikke må udbyde eller formidle lån til det danske marked, medmindre disse regler er overholdt.

Hvorvidt der ud over de nævnte regler kan fastsættes yderligere forbrugerbeskyttende regler jf. princippet om "general good" vil komme an på en konkret vurdering af indholdet af disse regler.